

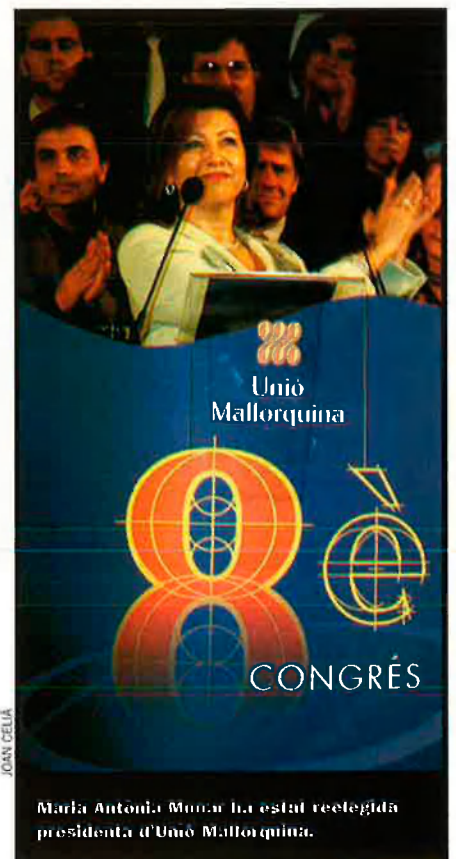
UM vol condicionar el futur balear

Amb unes bases entusiasmades i en el marc d'una escenografia congressual molt estudiada, Unió Mallorquina va cloure el vuitè congrés reafirmant el lideratge indiscutit de na Maria Antònia Munar.

El lema del congrés d'UM, tengut el dia 16 de desembre a Palma, ho diu tot: "Futur per a Mallorca". Un lema ambivalent, que tant pot expressar que Mallorca ha de tenir futur, com que aquest futur ha de ser condicionat per Unió Mallorquina. El joc amb els significats del lema congressual va ser constant durant el congrés dels nacionalistes i centristes mallorquins. Volen ser el partit que condicioni no solament la política estrictament mallorquina, sinó tota la política balear..., com ja fan ara, tal com s'afanya a puntualitzar Munar.

La presidenta mateixa del partit, una volta reelegida, ho explicava en el seu discurs: "Avui tancam un congrés i obrim una pàgina nova del llibre d'Unió Mallorquina. Una pàgina de futur. Com sabeu, el lema d'aquest Congrés és, precisament, 'Futur per a Mallorca'. I hem triat aquest lema perquè el nostre compromís, el de la gent d'Unió Mallorquina, és de garantir un futur de qualitat per als mallorquins i mallorquines. D'aquesta manera ajudarem a fer més gran i millor el nostre país".

Futur. La paraula que es repetí constantment. Un futur de Mallorca –i de les Balears– que al parer de la presidenta d'UM té dos eixos. Primer, el centrisme: "El futur és el centrisme, i Unió Mallorquina és un partit de centre: assenyat, i tocant de peus a terra". El segon, el nacionalisme: un nacionalisme, també "de peus a terra", segons expressió que ha fet fortuna en aquest congrés per a definir el nacionalisme que defensa UM i que Munar explicava així: "El nostre nacionalisme no exclou ningú. És un nacionalisme de futur, sense estridències ni radicalismes. El que volem és que si-

Maria Antònia Munar ha estat reelegida presidenta d'Unió Mallorquina.

guin els mallorquins i les mallorquines els qui decideixin el futur de la nostra terra. Sou tots vosaltres els qui teniu a la mà el futur de la nostra terra, i entre tots hem de col·laborar per construir un futur millor". Futur a la mà, autodecidir el futur... Formulacions diferents, un poc eufemístiques, per a insistir una vegada i una altra en un concepte bàsic i, al capdavall, en una passa considerable i qualitativament important del nacionalisme que defensa UM. En efecte, darrere tanta prudència verbal no hi ha sinó la reivindicació, per primera vegada en la història d'UM (fundada l'octubre del

1982), de la capacitat d'autogovern màxima, el sobiranisme, per poder "decidir" aquest futur de Mallorca exclusivament segons els interessos i segons la voluntat "dels mallorquines i les mallorquines" que són, també seguint el discurs de Munar, "tots aquells qui vivim i treballam a Mallorca, sense distinció de raça, ni de llengua, ni de religió". L'afirmació merescué grans aplaudiments dels delegats que omplien l'auditori del Conservatori de Música de Palma.

Uns aplaudiments que més o menys es

repetiren quan la mesa del congrés anuncià el resultat de la votació dels 354 delegats. Un 90% favorables a l'única llista presentada, amb na Munar al capdavant.

La llista no era de l'executiva, sinó del Consell Polític el qual, després, elegí la comissió executiva. Entre els membres del Consell hi ha noms que com més va més ascendència, i més intensa, tenen dins el partit, com Josep Melià Ques (molt aplaudit). I n'hi ha que passen per ser una mena de "guàrdia preto-

riana" de Munar: Maximilià Morales, president del Parlament; el diputat Miquel Nadal, el president de la Comissió Insular d'Urbanisme, Rafel De Lacy... i també qualche il·lustre veterà de la política balear, com el catedràtic d'història contemporània de la UIB, Miquel Duran, ex-diputat d'UCD en la primera legislatura, i un dels qui, juntament amb Josep Melià Pericàs (desaparegut fa poc, i també protagonista dels anys de la transició), més han ajudat a la transformació ideològica d'UM, que ha passat de ser el partit regionalista que era als inicis, a defensar un nacionalisme ple a l'actualitat. Una evolució que l'any 1993 feia una gran inflexió, quan M. A. Munar s'apoderava del control del partit, amb el suport decidit -polític en uns casos, i també ideològic en uns altres- dels pesos pesants suara esmentats.

Quant a novetats polítiques importants, Munar anuncià un acord d'estratègia conjunta amb els Independents de Menorca, i deixà endevinar que es feien passes amb la idea de crear un partit semblant a les Pitiüses.

L'entusiasme del congrés va esclatar en tota la intensitat quan Maria Antònia Munar acabà el seu discurs, amb tot el Consell Polític al darrere: una enorme bossa plena de globus, amagada a la vista dels delegats, s'obrí i inundà l'escenari, just quan feia uns pocs instants que la presidenta havia assegurat als seus militants que "Unió Mallorquina és 'futur per a Mallorca'; i Mallorca té futur amb Unió Mallorquina".

Miquel Payeras

El congrés d'Unió Mallorquina va ser espectacular, amb una escenografia molt estudiada. A la fi, centenars de globus van inundar l'escenari del Conservatori de Música de Palma.

JOAN CELIÀ

Dieteris de l'exili i el retorn Ferran Soldevila

Aquest darrer volum dels *Dieteris de l'exili i el retorn* comprèn les anotacions que F. Soldevila va prendre durant la segona meitat dels anys quaranta. Destaca el "Viatge al País Valencià", on fa la crònica de la seua llarga estada en terres valencianes durant l'hivern de 1956-1957.

comandes@tresiquatre.com

Editorial 314
"La Unitat", 160

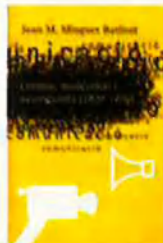

Cinema, modernitat i avantguarda Joan M. Minguet Batllori

Aquest llibre explica el procés de recepció i de reivindicació d'un dels grans mitjans de comunicació de masses del segle XX, el cinema, en els sistemes culturals catalans entre 1920 i 1936 a partir d'un model que es repeteix en molts llocs d'Europa.

comandes@tresiquatre.com

Editorial 314
"Comunicació", 5

Silenci de negra Josep Lluís i Rodolf Sirera

La darrera obra de Josep Lluís i Rodolf Sirera és la primera d'una nova trilogia en què els autors ens proposen, a partir de l'exposició de conflictes individuals, una reflexió sobre el compromís polític del ciutadà, dins un marc històric i geogràfic molt concret, la Segona Guerra Mundial.

comandes@tresiquatre.com

Editorial 314
"Teatre 314", 47

